

Hồi 58

Sáo Ngọc Đồi Tay

Au Dương Siêu bị bao vây trong Thánh Hỏa Khuyên, nhưng với tài nhảy của chàng, muốn xuyên qua một cái vòng rộng chừng năm ba trượng cũng không phải là việc khó, nhưng cứ đến gần vòng lửa lá thấy người uể oải, đầu óc choáng váng liền. Đồng thời, Khúc Nam Hòa với Lệ Vân cứ ở ngoài vòng theo dõi chàng mà tấn công. Cờ và sáo của chàng đều là khí giới ngăn, nên nhất thời không làm gì được chúng, vì vậy đã năm ba lần chàng muốn đột vây mà cũng không sao ra nổi.

Sau chàng đành phải lui vào giữa vòng, để cho khí giới của hai lão mà không sao tấn công tới.

Đấu suốt cả một đêm, chàng đã cảm thấy uể oải mệt nhọc rồi, chàng đưa mắt nhìn, thấy bọn Tuệ Quả đại sư các người đều lui ra ngoài. Xa năm bảy trượng, đứng trên đầu gió, nhưng vì hãi sợ chết độc, nên không ai dám tới cứu giúp chàng cả.

Thấy thế, chàng tự nhủ thầm rằng:

"Sống chết có số hết, nếu số ta chưa chết, thì cái vòng lửa ma quỷ này cũng chẳng làm gì nổi ta".

Nghĩ tới đó, chàng lại thấy những ngọn lửa ở bốn chung quanh bị gió thổi càng bốc to và cứ dồn cả vào giữa vòng, khiến chàng hô hấp càng khó khăn thêm. Chàng hoảng sợ hết sức, bụng bảo dạ rằng:

"Lửa của chúng càng cháy càng bốc to thế này thì nguy lắm, biết đến bao giờ mới hết được?"

Trong lúc vô kế khả thi, chàng liền ngồi xuống giữa vòng vận công điều tức để tránh khói độc khỏi xâm nhập.

Khúc Nam Hòa với Lệ Vân ở bên ngoài thấy chàng ngồi xuống như vậy, lại tưởng chàng không chịu nổi lửa độc, nên chúng cười nhạt một tiếng, đặc chí nói:

- Tiểu tử đã không chịu nổi khói độc của chúng ta rồi.

Lệ Vân thấy Khúc Nam Hòa nói như vậy, liền tỏ vẻ lo Âu và đáp:

- Xem mặt của tiểu tử ung dung lắm, như vậy không có vẻ gì là chịu không nổi khói lửa độc của chúng ta cả.

Khúc Nam Hòa cười nhạt, nói tiếp:

- Bà không tin, chờ lát nữa sẽ thấy liền, và chúng ta sẽ vào quật xác nó cho mà coi!

Y vừa nói dứt, đã thấy có bóng người đuổi tới, một tía, một trắng, người đang ở trên không đã lạnh lạnh hỏi:

- Có thật không?

Thì ra chị em họ Tống đã nhảy tới.

Khúc Nam Hòa không biết chị em họ Tống có liên quan gì với Âu Dương Siêu, lại tưởng chàng ta cũng như mình xâm nhập Liễu Âm Hoa Minh. Vì thế, y mới đắc chí cười và cất giọng kiêu ngạo đáp:

- Phen này không còn giả dối được nữa đâu? Lão phu đã dẹp lui được một cường địch cho Liễu Âm Hoa Minh trang giúp hộ các người, vậy các người sẽ tạ ơn lão phu cái gì?

Minh Châu đưa mắt ra hiệu cho Lệ Châu rồi mỉm cười đáp:

- Tất nhiên chúng ta thế nào cũng phải tạ ơn người rất hậu hĩ.

Lệ Châu lạnh lùng xen lời nói:

- Người muốn chúng ta tạ ơn người rất lớn hay là rất độc?

Khúc Nam Hòa không hiểu lời nói của hai nàng, vì y yên trí hạ được Âu Dương Siêu nên lương tri của y bị lu mờ hết. Vì vậy y mới cười như điên như khùng, đáp:

- Khỏi cần gì hết? Lão phu chỉ cần Chân Kinh hay Kiếm Phổ thôi? Được như thế thì lão phu cũng đã toại nguyện lắm rồi!

-Ồ tưởng gì, chứ thế thì dễ lắm!

Hai chị em đưa mắt nhìn nhau, rồi cùng ra tay đẩy mạnh Khúc Nam Hòa và đồng thanh nói:

- Giỏi thật? Người dám đến Sao Hồ này mà dương oai? Có mau thu hết lửa đi không?

Hai người đột nhiên ra tay, nên Khúc Nam Hòa mới không ngờ và cũng không đề phòng gì hết, nên y không kịp dùng ống đồng Linh Xà để phản công lại, và y cảm thấy bốn luồng sức mạnh không thể tưởng tượng được áp đảo tới. Trong lúc cuống quít, y chỉ có một cách là lui về phía sau thôi, vì hai bên đã có hai chị em, mà đằng trước thì kinh lực đang dồn dập tới, bắt buộc y phải lui về phía sau.

Lúc ấy y đang đứng cạnh mép vòng lửa y vừa lui một cái đã tới cạnh Âu Dương Siêu.

Chị em họ Tống vừa xuất hiện, Âu Dương Siêu đã không yên tâm tưởng hai nàng tới giải cứu mình, nhưng chất kỳ độc này nguy hiểm lắm, chỉ sợ hai nàng dính phải sẽ mang họa vào thân, mà cũng vì thế, chàng đang định quát bảo cho hai nàng đừng có tới gần, thì ngờ đâu hai nàng đã trở mặt, và trong nháy mắt, đã thấy Khúc Nam Hòa lui tới chỗ cạnh mình không xa. Chàng mừng rỡ khôn tả.

Chàng vẫn ngồi yên như thường, chỉ vươn cánh tay ra chộp lấy ngang lưng của Nam Hòa, rồi dùng hai ngón tay bên tay phải điểm ngay vào Linh Đài đại huyệt của đối phương, mồm thì giận dữ quát lớn:

- Tên ma đầu này người không ngờ có lúc này phải không?

Khúc Nam Hòa vừa kêu "ối" một câu, Linh Đài huyệt đã bị kim chế, không dám cử động nữa.

Lúc ấy chị em họ Tống đang kịch chiến với Tảo Lệ Vân ngoài vòng lửa, Âu Dương Siêu quát bảo Nam Hòa rằng:

- Nếu người cử động, ta sẽ cho người về châu ông bà ngay!

Lúc này dù Khúc Nam Hòa có tài ba thông thiên cũng không sao rời khỏi tay của Âu Dương Siêu được, nhưng y vẫn làm ra vẻ không sợ nói cứng rằng:

- Dù người có hủy được ta đi chăng nữa, liệu người có ra khỏi nổi Liên Hỏa Thánh Khuyên này không?

Nghe thấy đối phương nói vậy, chàng mới tỉnh ngộ và bụng bảo dạ rằng:

"Phải đấy! Có giết chết y đi chăng nữa cũng vô ích, vì mình vẫn không sao ra khỏi cái vòng lửa này?"

Chàng bỗng nghĩ ra một kế, liền lớn tiếng cười và đáp:

- Ta không những có tài ba ra khỏi cái vòng lửa này, mà đồng thời còn lấy được tính mạng của người nữa!

- Chưa chắc người đã làm được như ý muốn!

- Đáng lẽ ta định cho người đi về châu ông bà trước!

- Sống chết có số cả, họ Khúc này có sợ gì đâu!

- Nhưng bây giờ ta không giết người vội!

- Nếu người làm nhục ta, ta sẽ lớn tiếng mắng chửi liền.

- Người cứ yên tâm, ta không có thủ đoạn ác độc như người đâu!

Nói xong, chàng bỗng rung cổ tay một cái, hất Nam Hòa lộn đi một vòng, rồi tay kia chìa ba ngón ra nhắm mũi y bóp luôn.

Thì ra Âu Dương Siêu đã nghĩ tới trước khi Nam Hòa bố trí Liên Hỏa Thánh Khuyên đã trao một vật gì cho Lê Vân, Lê Vân liền nhét ngay vật đó vào mũi, chàng đã trông thấy rõ đó là hai cuộn vải, nhưng chàng biết hai cuộn vải ấy không phải là vải thường, thể nào cũng có tẩm thuốc giải. Vì vậy bây giờ chàng mới moi thử mũi của Nam Hòa xem sao. Quả nhiên chàng chỉ khẽ bóp một cái, Nam Hòa kêu "ối chà" một câu, tay chàng đã có hai cuộn bông mềm nhũn. Chàng cười hì hì, tỏ vẻ đắc chí và nói:

- Phen này đến lượt người không thể ra khỏi được nơi đây!

Nói xong, chàng nhét hai cuộn vải vào mũi. Ngờ đâu thừa dịp ấy, Khúc Nam Hòa bỗng quật ngang cái ống Linh Xà tới, mồm thì quát lớn:

- Tiểu tử giỏi thật!

Nhất thời không kịp chống đỡ, Âu Dương Siêu đành phải tung mình nhảy lên cao hơn trượng và tà tà hạ thân xuống chỗ cách đó ba trượng mồm thì quát lớn:

- Lão ma đầu táo gan thật!

Chàng đã nhanh nhẹn nhảy ra ngoài vòng Liên Hỏa Thánh Khuyên rồi. Cũng may là chàng nhảy nhanh, bằng không đã bị cái ống Linh Xà quật trúng. Tuy vậy phía sau vẫn có một luồng khói đen bay tới. Lúc này chàng đã có thuốc giải nhét trong mũi rồi, không còn sợ hãi gì nữa, lại thêm chàng tức hận Nam Hòa khôn tả tay trái múa cờ bấu, tay phải cầm sáo ngọc, định xông vào trong vòng lửa lần thứ hai để giết chết đối phương.

Ngờ đâu chàng chưa kịp nhảy lên, đã nghe thấy Lê Châu quát bảo:

- Nhị muội nên cẩn thận?

Lúc ấy Âu Dương siêu vội quay lại nhìn hai nàng, liền thấy Lệ Vân múa tít cây Đoạn Hồn Câu vây chặt lấy hai chị em họ Tống.

Tuy công lực của chị em họ Tống rất cao siêu, nhưng vì hai nàng tay không, và khí giới của địch thủ lại là một môn khí giới độc rất lợi hại, nên dù đấu với một mà cũng không sao hạ được.

Âu Dương Siêu thấy vậy, bụng bảo dạ rằng:

"Hai chị em nàng không sợ chất độc, đã xả thân đến cứu mình, nhờ chị em họ có sự nguy hiểm thì cũng do mình mà nên cả, vậy ta phải giải vây cho họ trước đã".

Nghĩ đoạn, chàng múa tít cờ và sáo xông lại tấn công Lệ Vân, mồm thì quát lớn:

- Hai cô nương hãy nghỉ ngơi giây lát, để Âu Dương Siêu tôi đối phó với tên Trư Bát Giới này cho!

Nói xong, chàng đã xông tới tấn công Lệ Vân liền.

Vừa rồi Lệ Vân thấy Âu Dương Siêu xông ra được khỏi vòng lửa, nhưng vì y thị không trông thấy chàng đã cướp được hai cuộn vải giải độc nhét vào lỗ mũi, lại tưởng là chàng đã có cách gì khắc nổi được vòng lửa ấy, nên y thị càng sợ hãi thêm, muốn thoát thân được, bây giờ y thị lại thấy Âu Dương Siêu xông tới, y thị liền tấn công hờ một thế Đoạn Hồn Câu, rồi gắng gượng quát lên:

- Tiểu tử, kể ra số của ngươi cũng lớn đấy!

Âu Dương Siêu tức giận, đáp:

- Số ta lớn hay nhỏ thì việc gì đến ngươi? Nhưng dù sao lúc này ngươi phải nộp mạng cho ta!

Chàng đang định lấn công lần thứ hai, bỗng thấy phía sau có một luồng kinh lực lấn át tới, nên chàng không kịp ra tay tấn công Lệ Vân nữa, nhảy sang bên năm thước tránh né, rồi trầm giọng hỏi.

- Ai thế...

- Khắc tinh của ngươi đã tới đấy!

Thì ra Nam Hòa đã ra khỏi vòng lửa và múa ống Linh Xà xông tới tấn công.

Chắc quý vị cũng phải lấy làm ngạc nhiên tại sao Nam Hòa lại ra khỏi vòng lửa ấy?

Quý vị nên rõ, y là người phóng ra những quỷ hỏa ấy, tất nhiên trong người cũng phải mang theo rất nhiều thứ thuốc giải độc nên Âu Dương Siêu vừa ra khỏi vòng lửa, y lại móc túi lấy hai cuộn vải khác nhét vào mũi mà xông ra tấn công lén như thế.

Âu Dương Siêu thấy vậy tức giận vô cùng, liền quát lớn:

- Khúc Nam Hòa, ngươi muốn đánh lén phải không?

Khúc Nam Hòa đã liều mạng rồi, nên y vừa xông tới tấn công tới tấp vừa bảo Lệ Vân rằng:

- Tảo cô nương, ta cứ quây quần lấy tiểu tử, mỗ không tin là y lại còn chịu nổi những chất độc của mỗ lần nữa.

Hai tên ma đầu lại ở hai bên xông vào bao vây.

Âu Dương Siêu thấy chị em Lệ Châu không xông vào giúp sức mình, liền cau mày lại, nói:

- Hai vị cô nương hãy lui xuống canh gác hộ tại hạ!

Minh Châu nhảy tới gần, khẽ bảo chàng rằng:

- Trời sắp sáng tỏ rồi, thiếu hiệp còn dây dưa với chúng mãi như thế làm chi? Hãy kết liễu ngay chúng đi có hơn không?

Trong lúc Âu Dương Siêu đang mãi nghe nàng nói thì Nam Hòa với Lệ Vân đã song song nhảy tới tấn công, nhất thời chàng không sao giơ cờ lên chống đỡ được, vội nhảy sang bên bầy bước:

- Ối chà....

Thì ra chàng lại nhảy về phía Minh Châu, hai người vừa va đụng nhau, chàng thấy trước ngực mình mềm nhũn, biết ngay là mình đụng phải gì rồi, chàng hổ thẹn, mặt đỏ bừng, liền nói:

- Sao lại... có sự may mắn như thế?

Minh Châu hổ thẹn hai má đỏ bừng, không dám nhìn vào mặt chàng.

Khúc Nam Hòa thấy vậy, vừa cười vừa nói:

- Tiểu tử giỏi thật! Chết đến nơi rồi mà còn tống tình?

Lệ Vân cũng đang định lên tiếng nhạo báng thì Âu Dương Siêu đã chịu không nổi, liền quát lớn:

- Chỉ nói láo!

Chàng đang định giơ tay lên phản công, không ngờ Minh Châu lại nhảy tới trước mặt mình. Chàng chần chừ giây lát rồi bảo:

- Cô nương hãy nghỉ ngơi!

Không đợi chàng nói dứt, nàng đã giơ tay ra cướp lấy cây sáo ngọc của chàng.

Âu Dương Siêu không đề phòng, để cho nàng cướp mất cây sáo Chàng ngạc nhiên hỏi:

- Tống cô nương, sao...

- Mượn tạm của thiếu hiệp để dùng? Nếu tôi không phan đôi những quái vật xấu xí này tôi không thêm sống nữa!

Âu Dương Siêu đang định nói gì, thì nàng ta đã múa tít cây sáo lên tấn công hai tên ma đầu rồi.

Âu Dương. Siêu chần chừ giây lát, rồi múa tít lá cờ báu mà lớn tiếng nói tiếp:

- Nếu vậy thì Tống cô nương, chúng ta mỗi người giết một tên.

Nói xong, chàng lại tấn công Khúc Nam Hòa.

Lúc ấy, Lệ Châu thấy em mình đã có khí giới như vậy, nàng với Âu Dương Siêu mỗi người đấu với một ma đầu, thế nào cũng dư sức thắng địch, nên nàng không ra tay nữa, mà chỉ đứng sang bên để xem trận đấu.

Lúc ấy đôi bên tấn công nhau, người nào cũng bảo thủ và đã tránh khỏi chỗ Liên Hỏa Thánh Khuyên khá xa, không còn sợ gì khí độc dính vào người nữa. Cũng vì vậy mà Tuệ Quả đại sư và các người mới dám tiến gần để xem.

Bốn người chia ra làm hai đôi mà đấu, càng nhanh. Nếu Âu Dương Siêu không giấu ngón mà giở luôn hai thức sau cùng của lá cờ báu thì Khúc Nam Hòa chết đã lâu rồi. Còn Minh Châu nhờ có cây sáo ngọc nên đã đấu ngang tay với Lệ Vân, nhưng nàng là người rất hiếu thắng, thấy đấu mãi vẫn không hạ được địch thủ nàng tức giận không tả, nên thế công của nàng, thế nào cũng độc hết sức.

Đang lúc mọi người thấy Âu Dương Siêu với Minh Châu sắp thắng được hai kẻ thù thì đột nhiên có tiếng kêu "coong coong".

Tiếp theo đó, lại có những tiếng thanh la gõ loạn xạ, trong Liễu Âm Hoa Minh trang cũng có khói lửa bốc lên ngùn ngụt. Mọi người quay đầu lại nhìn, mới hay Tầng Chân lâu của Nhất Thống Giáo đã bị cháy, chỉ trong nháy mắt lửa đã bốc cao chọc trời và đổ rục cả một vùng.

Mọi người đều ngạc nhiên, Tống Sĩ Long thấy vậy, liền la lên:

- Ối chà, cháy!

Nói xong, y định quay mình chạy ra ngoài trang, thì bỗng trong rừng bạch dương có người phi ra. Trong khi thân hình của người đó đang lơ lửng ở trên không đã lớn tiếng quát bảo mọi người rằng:

- Các người mau ngừng tay lại!

-- o O o --